

I putuje autobus u ljetno jutro od Međimurja malog, baroknog Varaždina, opjevanog Hrvatskog Zagorja, a meni pada na pamet pjesma "Suze za zagorske brege" i stih "I bil je rascvetaeni maj", premda je lipanj i već cvjetaju i mirišu lipe.

U Varaždinu u autobusu nas pozdravlja uvijek veselo i nasmiješeno lice naše m.s. Štefice Pintarić, duše cijelog ovog putovanja, a usput nam se pridružuju predsjednik Udruge gosp. Čordaš sa suprugom i ostali, a u Lepoglavi dr. Kolarić i vlč. Šmuc.

Kad spomenuh vlč. Šmuca koji je godinama bio dušebrižnik u lepoglavskoj kaznionici i u bolnici Klenovnik, dodatno obrazovan za rad s ovakvim vrlo osjetljivim skupinama, moram reći da je čitavo vrijeme ovog našeg putovanja održavao veselo raspoloženje pjesmom, šalom, doskočicama, ali i ozbiljnim temama o odgoju mladih i odraslih, te o odgovornu pristupu životu, a pjesmom smo se priključili i mi ostali članovi, uveličavši ovaj dan.

A tko su putnici u ovom autobusu?

To su članovi Udruge „Kaj sad“ i njihove obitelji kao i poznata lica medicinskih sestara, te ostali članovi, lica nasmiješena i vesela, a ne ispaćena od boli i tužna, jer mi smo pobijedili zloćudnu bolest.

Program putovanja je: Belec, Marija Bistrica, Stubica i Kumrovec sa zadržavanjem koliko je potrebno na svakoj lokaciji, a autobus polako vozi zavojitim cestama po prekrasnim predjelima Hrvatskog Zagorja zelenog i prva postaja je Belec, rodno mjesto pokojnog biskupa Marka Culeja.

Ulazimo u malu crkvu Sv.Marije Sniježne, jedinstvene i poznate u Europi po zidnom baroknom slikarstvu pavlinske slikarske škole. Slike je izradio Ranger Ivan Krstitelj koji je ovdje utrošio tri god. svojega rada od 1740.-1743. god.

Rođen u Tirolu 1700.god. živio je kao redovnik u pavlinskom samostanu u Lepoglavi gdje je i umro 1753. god. ostavivši iza sebe poznate radove u Crkvama Lepoglave, Krapine, Varaždina, Bednje, Štrigove i Remeta.

Ispred crkve nas je dočekaao mjesni župnik, a u crkvi nam predstavio zidno slikarstvo koje prikazuje gotovo cijelu Bibliju: Stari i Novi Zavjet, i kao što svećenik reče, trebalo bi doći više puta i ostati po nekoliko sati da se doživi ljepota ove umjetnosti.

Svaki centimetar crkve, kako zidovi tako i plafon, oslikani su prizorima biblijskih zbivanja, ukrašenih kipova Krista, bl. Djevice Marije i svetaca.

Obnovu crkve potpomaže moja bivša firma INA Naftaplin, što mi je iznimno drago, jer unatoč recesiji i dalje ima razumijevanja za zaštitu ove kulturne baštine hrvatskog naroda.

Sljedeća postaja našeg puta, bila je Marija Bistrica, najpoznatije hrvatsko nacionalno svetište, s hodočasničkom crkvom Majke Božje Bistričke obnovljenom u 18.st., s čudotvornim drvenim gotičkim kipom Majke Božje s djetetom, rad domaćih majstora. Čudotvorni kip zbog osmanlijske opasnosti bijaše zazidan u zidu bistričke crkve, a njegovim kasnijim pronalaskom kult se brzo širio zbog čudotvornih ozdravljenja i postao štovan u cijelom hrvatskom narodu.

Došli smo u vrijeme sv. mise vlč. Juraja Batelje koji je postulatore za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca i nakon mise obišli postaje križnog puta na Kalvariji.

Mnoštvo hodočasnika iz Karlovca i Bosne (Travnik) sudjelovalo je pjesmom tijekom sv. mise, a kasnije i ostali hodočasnici na postajama križnog puta.

Nakon ove duhovne obnove bilo je vrijeme za ručak prema planu u ugodnom okolišu i ambijentu Lojzekove hiže, gdje smo počašćeni s ukusnim i obilnim obrokom.

Nastavak putovanja slijedi prema Stubici i Gubčevu kraju, gdje smo najprije posjetili Spomenik

seljačkoj buni i Matiji Gubcu u Gornjoj Stubici, postavljen 1973.god., koji prikazuje Matiju Gubca kao heroja raširenih ruku protiv tiranije vlastele Franje Tahija.

U pozadini spomenika raširenih krila kao ptica Feniks prikazana je sva tragedija hrvatskog naroda u tom trenu, s mnoštvom detalja, od borbe do strašne osvete vlastele nad poraženim seljacima. Njegova buna 1573.god. nije uspjela, a sudbina seljaka poznata svima, ali i slobodarski duh hrvatskog naroda nije se mogao slomiti premda je trebalo čekati više od 400 god. do uspostave hrvatske države.

Ovim remek djelom Antuna Augustinčića ponosili bi se i veliki narodi, a kako ne bi relativno mali, ali ponosni i slobodi sklon hrvatski narod.

Poslije toga posjetili smo i Gubčevu lipu, koja se, iako stara oko 450 god., još dobro drži, iznutra šuplja, a izvana zelena i očuvana. Njezine mladice date su osnovnim školama da se sačuva njezin genetski kod.

Ugodno čavrljajući u okružju lipe i pijući osvježavajuća pića, misli mi se vraćaju 437 god. unatrag, na 1573.god., kad su vlastela nakon poraza seljaka priredili strašnu osvetu objesivši neke na grane te povijesne lipe.

Ali nećemo previše o tom tužnom događaju, vrijeme ide dalje, a naše raspoloženje raste i s pjesmom se opraštamo od Gubčeva kraja.

Naš slijedeći cilj je Kumrovec, poznato mjesto iz nedavne prošlosti, gdje smo se zadržali kraće vrijeme i polako se pripremali za povratak kući.

Vraćamo se kući s pjesmom i dobrim raspoloženjem, svaki domu svom, do skorog viđenja, a ako Bog da i zdravlja, pa se sjetih pjesme iz poznatog mjuzikla „Život je lijep...“

Varaždin, 29.06.2010.

Dinko Tomić dipl.ing.

Varaždin

{gallery}izlet062010{/gallery}

